

РЕШЕНИЕ

№ 19285

гр. София, 19.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 21.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1234** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.86 - чл.92 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. чл.145–чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. (собствено) А. (фамилно) Т. (бащино), [дата на раждане] в [населено място] обл. Р., С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин, семейно положение: женен, ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 12030/19.11.2024г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при неговото издаване съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалният закон. Административният орган формално е цитирал информация за ситуацията в С., но е пропуснал да обсъди приложимостта по отношение на жалбоподателят при хипотезата на чл. 8, ал. 6 ЗУБ, където се посочва, че „Опасенията от преследване може да се основават на събития, настъпили, след като чужденецът е напуснал държавата си по произход, или на дейност, извършена от него след отпътуването му“. Според жалбоподателя административният орган също така превратно тълкува и не съобразява предвижданията на Решение на Съда на ЕС от 17 февруари 2009 година по дело С—465/07, съгласно което личният елемент на засягане на молителя може по принцип да се счита за установен, ако в държавата по произход или в съответния регион, в който ще бъде върнато лицето, насилието е в такава висока степен, че самото пребиваване в този район е заплаха за живота и сигурността му. Твърди се още, че в нарушение на чл.75, ар.2 от ЗУБ, във връзка с чл.7, ал.2 от АПК и не е съобразил последните

настъпили събития в С., смяната на режима и изключително несигурната обстановка в страната, административният орган е произнесъл своето решение при липса на мотиви и при съществено нарушение на административно-производствените правила. Моли решението да бъде отменено т.к. същото се явява незаконосъобразно.

В о.с.з. жалбоподателят редовно призован, се явява лично, представлява от адв.Г., която поддържа жалбата на изложените основания. Депозира справка от Центъра за правна помощ-глас в Б., за човешките права в С. за м.април 2026г.

Ответникът-председателят на ДАБ при МС, редовно призован се представлява от юрк.Х.. Депозира справки изготвени от ДАБ за обстановката в С.. Моли жалбата да бъде оставена без уважение.

По фактите:

С молба вх.№УП6808/24.07.2024г./л.68/подадена до ДАБ-МС, М. (собствено) А. (фамилно) Т. (бащино), от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място] обл. Р, С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин, семейно положение: женен, ЛНЧ [ЕГН] е поискал от властите в Република Б. закрила. Молбата е продиктувана лично от този чужденец, след като му е преведена на разбираем от него език арабски, без да има възражения по написаното в нея.

С регистрационен лист рег.№УП6808/24.07.2024г. чужденецът е регистриран в ДАБ с имена – М. А. Т. [дата на раждане] в [населено място] обл. Р, С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин, семейно положение: женен.

На 24.07.2024г. М. А. е получил срещу подпис копие от Указания рег.№УП6808/24.07.2024г. относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република Б., в превод на езика арабски ведно с приложен Списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молби за статут с приемни в ДАБ при МС.

С декларация на основание чл.30, т.3 ЗУБ рег.№ УП6808/24.07.2024г. М. А. е декларирал под наказателна отговорност по чл.313, ал.1 НК, че е [дата на раждане] в [населено място] обл. Р, С., гражданин на С..

Съставена е ЕВРОДАК дактилоскопна карта с референтен номер AFIS BR106C2407240014/рег.УП6808/24.07.2024г./на чужденец с имена М. А.; дата на раждане, пол-мъж; дата на снемане на дактилоскопните отпечатащи - 24.07.2024г. /л.63/

С декларация М. А. е декларирал, че е съгласен да бъде обработвана информацията относно личните му данни, които са необходими в производството за предоставяне на международна закрила и администраторът на лични данни има право на достъп до тях. Декларацията му е преведена на арабски език, разбрал е съдържанието ѝ и я е подписал доброволно.

С протокол рег.№УП6808/24.07.2024г. е удостоверено провеждане на интервю с М. А., от интервюиращия орган на ДАБ-МС- А. Т. на 07.08.2024г. от 14.30 ч. до 15.00ч./л.47-49/В

началото му е разяснено, че основната му цел е да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си и е подал молба за закрила в Република Б.. Уведомен е, че за представянето на неверни данни или умишлено заблуждаване на служебно лице носи наказателна отговорност по чл.313, ал.1 НК. М. А. е предупреден, че на това интервю ще бъде направен аудио-запис. Изразил е съгласие в него да участва като преводач от езика арабски М.К. и е потвърдил, че разбира добре смисъла на думите в превод от този преводач. Запитан съществуват ли пречки от здравословен и психичен характер, заради които интервюто да не може да се проведе, е отговорил, че се чувства добре. Потвърдил е данните, съобщени при попълване на регистрационния лист. Заявява, че е роден [населено място] обл.Р., С., гражданин на С., женен и че има четири деца. Заявява, че е учил до седми клас и работел, като железар./л.49/ Твърди, че напуснал С. нелегално за Т. през месец май 2024г., като останал там 20-25 дни. След което влязъл в Б. на 12.07.2024г. също нелегално, като бил задържан от властите в Р.Б.. Пояснява, че е напуснал С. заради войната и влошената обща обстановка там. Твърди, че няма сигурност, не е спокойно има само проблеми. Различни военни групи го търсели да се присъедини към тях и имало възможност да го мобилизират. Също твърди, че кюрдите можели също да го принудят да се присъедини към тях./л.49/ От декларацията пред ДАБ е видно, че всички членове на семейството му живеят в С..

М. А. заявява, че не е имал проблеми заради етническата си и религиозна принадлежност. Не е имал проблеми с официалните власти в страната си на произход. Не е членувал в политическа партия или организация. Не е бил арестуван и/или осъждан, както в С., така и в друга държава. Не е бил жертва на насилие и към него лично не са били отправяни заплахи. Не е бил член на въоръжена групировка.

Протокол рег.№ УП6808/24.07.2024г./л.47-50/ е подписан с това съдържание от интервюиращия орган на ДАБ-МС, провел интервюто, участвалия в него преводач и чужденеца, който е потвърдил, че текстът му е бил преведен на разбираем от него език – арабски, не са съществували комуникативни пречки по време на интервюто, добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него.

По административната преписка е приобщена справка от Дирекция „Международна дейност“ на ДА–МС, относно актуалната обстановка в С. от 27.08.2024г./л.24-36/.

В писмо от ДАНС е дадено писмено становище без възражение за предоставяне на закрила по подадената молба от М. А., като е посочено изрично, че същият не е заплаха за националната сигурност. Със становище рег.№ УП6808/18.11.2024г./л.23/ на А. Т. е предложено за чужденеца да се откаже представянето на предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С оспореното решение №12030/19.11.2024г. на председателя на ДАБ на М. А., на основание чл.8 и чл.9, вр. чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут./л.11-16/

В хода на делото ответникът допълни административната преписка с справки №МД-02-135/03.04.2026г. и №МД-02-103/13.03.2026г. и от 15.04.2026г. на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ с актуализирана информация по първоначално приобщената справка/и на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ, относно актуалното положение в С..

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 - дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ. Решението е връчено на жалбоподателят на 10.12.2024г./л.20/, а жалбата е депозирана на 20.12.2024г., чрез ДАБ, като същата е в срок.

Жалбата по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съобразно правомощието на председателя на ДАБ по чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ да предоставя, отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б..

М. А. е чужденец по § 1, т.1 от ДР на ЗУБ - не е български гражданин, не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш..

На М. А. е разяснена и осигурена възможност да кандидатства за международна закрила, видно от подадената негова молба до председателя на ДАБ с искане по чл.59, ал.2 ЗУБ към властите на Република Б. да му се предостави международна закрила.

Производството за М. А. се явява образувано с регистрирането на негова молба. Оспореното решение е издадено в производство по общия ред по глава шеста, раздел III ЗУБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и 4 ЗУБ на М. А. е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решение №12030/19.11.2024г. е издадено в писмена форма – чл.9, ал.1 от Директива 2013/32/ЕС; мотивирано е с фактическите и правни основания за отхвърляне на молбата – чл.59, ал.1 и ал.2, т.4 АПК вр. чл.9, ал.2, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС. Съгласно чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ са обсъдени, както личното положение на кандидата за международна закрила, така и ситуацията в държавата му по произход по § 1, т.9 от ДР на ЗУБ.

Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който поради основателни притеснения от преследване, основани раса, религия, националност, политическо мнение и/или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

М. А. не отговаря на законовите условия за признаване на статут на бежанец поради следното.

В качеството му на сирийски гражданин, който пребивава на територията на Република Б., е чужденец – гражданин на трета държава, намиращ се извън държавата си по произход, чийто гражданин е съгласно чл.2, б. “д” от Директива 2011/95/ЕС и член 1, раздел А (1) от Женевската конвенция от 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 1967 г. Декларираните от М. А. при регистрацията по чл.61, ал.2 ЗУБ, и при интервюто факти по чл.4, ал.1 от Директива 2011/95/ЕС в подкрепа на молбата му за закрила нито пряко, нито косвено са свързани с държавата за произход - чл.4, ал.3, б. “а” от Директива 2011/95/ЕС или с осъществено или осъществимо спрямо него

преследване - чл.4, ал.3, б.“б“ от Директива 2011/95/ЕС.Заявленията на М. А. пред ДАБ - МС във връзка индивидуалното му положение и лични обстоятелства нито поотделно, нито заедно сочат, че е напуснал С., защото е бил преследван, в т.ч. поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения - чл.4, ал.3, б.“в“ от Директива 2011/95/ЕС. От М. А. не са съобщени събития, настъпили след като е напуснал С., или извършвани от него дейности, след като е заминал, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да поразят у него опасения от преследване при завръщане и да сочат на нужда от международна закрила, възниквала на място (sur place) съгласно чл.5, ал.1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС. Тоест, молбата на М. А. към властите на Република Б. нито при подаването ѝ, нито в който и да е последващ момент е обоснована от самия него с каквито и да е елементи, относими към критериите, релевантни за определянето на статут на бежанец.

Относно възможността жалбоподателят да бъде мобилизиран изложено в жалбата с решение от 19 ноември 2020 г. на ЕС, постановено по дело №С-238/19г. с предмет преюдициално запитване от Административният съд Х., чл. 9, параграф 2, буква д/ във връзка с чл. 9, параграф 3 от Директива 2011/95 СЕС е тълкувал разпоредбата на Директива 2011/95. Съгласно тълкуваната хипотеза - по чл.9, ал.2, буква д) от Директива 2011/95, действията на преследване могат да приемат и формата на " д) наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпления или на деяния, попадащи в приложното поле на основанията за експулсиране, посочени в член 12, параграф 2;" видно е, че чл.8, ал. 5, буква д) от ЗУБ възпроизвежда идентично разпоредбата на директивата като форма на преследване. Настоящият състав следва да отбележи, че по делото липсват доказателства на жалбоподателят да му са изпращани призовки или покана за мобилизация, което условие на практика е хипотетично и липсват доказателства, че ще бъде мобилизиран и в интервюто си не е посочил такива обстоятелства. /л.48-52/ Изложил е такива съображения в интервюто си, но не е представил доказателства. /л.6/ В „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец“ на службата на ВКБООН за бежанците е посочено, че кандидатът за статут на бежанец трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което сирийския гражданин в настоящият случай не прави.

Обосновано и правилно ответният национален административен орган е счел, че декларираната от М. А. причина да напусне С. е личен, социално-икономически характер и е извън обхвата по ЗУБ. Подробно в интервюто си молителят сочи, че целта му била Р.Б., искал да му бъде разрешено да се събере със семейството си след като получи закрила. /л.50/

Предпоставките за хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1, 2 и 3 ЗУБ са идентични с условията за субсидиарна закрила по чл.2, б.“е“ вр. чл.15, б.“а“, „б“ и „в“ от Директива 2011/95/ЕС. Такава международна закрила може да се предостави на чужденец, за който има сериозни основания да се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата му на произход, или при лице без гражданство – в държавата на предишното обичайно местопребиваване, то той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: 1) смъртно наказание или екзекуция; 2) изтезание, нечовешко или унижително отношение, или наказание; или 3) тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрила от тази държава. Понятието „реална опасност“ (‘real risk’) не е дефинирано, нито

има трайно възприето негово тълкуване в юриспруденцията на СЕО и/или СЕС. Смята се, че то определя стандарта на доказване при субсидиарната закрила, като по правило изключва рискове, свързани единствено с общата ситуация в държавата, тези, чието настъпване е само възможно или е така далечно, че е нереално. С понятието „тежки посегателства“ ('serious harm') се означава естеството и интензивността на засягане на правата на човека, като трябва то да е с достатъчна сериозност (суровост). Извън изброените по-горе три вида посегателства, субсидиарна закрила не може да се признае за никакъв друг вид вреда, дискриминация и/или нарушение на човешки права.

В решението си административният орган е приел, че за М. А. не се доказва специфичен риск, което съдът споделя.

За М. А. не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изложената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че молителят е бил принуден да отпътува от родината си поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание.

Съгласно чл. 9 ал. 2 от ЗУБ, субектите на тежките посегателства могат да бъдат както държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Тежки посегателства могат да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства такива действия не са предприемани срещу жалбоподателят.

Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, въз основа на обективизираната в Справка с вх. ЦУ-1850/23.08.2024г., изготвена от дирекция „Международна дейност“, на ДАБ-МС информацията относно Сирийска арабска република, като е приел, че от информацията в горепосочената справка не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С.. От справките по делото и информацията от явни източници, се установява, че: От справка с вх. № ЦУ-1841/23.08.2024 г. е видно, че сирийското правителство (режимът на Б. А.) контролира над 60% от общата територия на страната, включително центъра, средиземноморското крайбрежие и южната част. Освен това всички големи градски зони, включително най-големите градове Д., Х., Х. и Х., са разположени в контролираната от правителството зона. Същевременно, чрез партньорските си неправителствени организации В. комисариат за бежанците на ООН (ВКБОУОН) предоставя правни услуги на вътрешно разселени лица, завърнали се бежанци и приемни общности, както и на търсещи закрила лица и бежанци. От информацията в горепосочената справка АО е приел не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, по смисъла заложен в международното право, при който безогледното насилие в страната достига до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че молителят поради самият факт на пребиваване, е изложен на реална опасност да претърпи лични заплахи. Посочените инциденти са спорадични актове на насилие и като такива не могат да се оценяват като въоръжен конфликт. От анализа на цитираната информация, въпреки

оценяването на положението в страната като несигурно и напрегнато, не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. Инцидентите имат определени цели, но не са в състояние да предизвикат масов ефект. Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, въз основа на обективизираната в Справка /л.24-29/ на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ, информацията относно Сирийска арабска република. Обсъдил е положението в района по местожителство на молителя, разгледано в справка с вх. № ЦУ-1850/27.08.2024 г. не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в" от директива 2004/83/ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

След напускането на С. през м.юни 2024г. от молителят обществено политическата обстановка в страната е различна. От явни източници и справки на ДАБ, както и представената справка от ЦПП за м.април 2026г. по делото се установява, че: На 8 декември 2024г., президентът Б. А. напуска страната. Специалният пратеник на ООН за С., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има "много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци". Преобладаващата несигурност, включително въоръжени сблъсъци, повишена престъпна дейност и остатъчни боеприпаси, продължава да представлява предизвикателство за цивилните лица и вероятно ще повлияе на потенциалното решение за завръщане, пред което са изправени сирийците, живеещи извън страната. В хода на съдебното производство са представени справки три справки на ДАБ от които е видно, че: В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на 0011 (ВКБООН) от 26 септември 2025 г. се посочва, че към 25 септември 2025 г., считано от 8 декември 2024 г., около 1 027 887 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни. По отношение на вътрешното разселване, според последните данни на Работната група за вътрешно разселени лица, към 26 септември 2025 г. 1 863 863 вътрешно разселени лица (ВРЛ) са се завърнали по домовете си от края на ноември миналата година, включително 980 899 души, напуснали местата за вътрешно разселени лица в северната част на страната. Между 17-23 септември 2025 г. ВКБООН продължава да улеснява безопасното и достойно завръщане на сирийските бежанци в техните родни райони, осигурявайки транспорт и друга логистична подкрепа на граничните контролно-пропускателни пунктове "Ал Салама" и "Д.". През посочения период 948 души се възползват от тази помощ, а от началото на годината общо 19 307 завърнали се лица са получили подкрепа на ключовия граничен пункт с Т. и Л.. Като част от друга дейност, ВКБООН предоставя парична помощ на 2978 домакинства, от която се възползват общо 10 785 души. Това увеличава общия брой на подкрепените бенефициенти чрез финансовата помощ за връщане и реинтеграция до 5787 домакинства (22 964 души) и на свой ред отбелязва важен етап в усилията за връщане и реинтеграция. Освен това, през седмицата, ВКБООН раздава основни помощни комплекти (Core Relief Items, CRI) на 5 969 домакинства, достигайки до 29 847 души. Разбивката включва 4 217 домакинства (21 069 души) сред завърналите се лица, 495 домакинства (2 486 души) като част от спешните действия в С., 957

домакинства (4 792 души) по линия на мерките за координация на лагерите и 300 домакинства (1 500 души), засегнати от пожари в крайбрежните райони. На Общото събрание на ООН на 23 септември турският президент Р. Е. потвърждава трайната подкрепа на Т. за сирийския народ. На 24 септември Е. провежда среща с временния сирийски президент А. ал Ш. в Ню Й. за обсъждане на двустранни и регионални въпроси. Междувременно подкрепата на ВКБООН за властите и бежанците за доброволното завръщане продължава в рамките на финансираните от ЕС проект FRIT VolRep. Подобрява се икономическата ситуация в страната за първи път от 14 години насам С. отново легално изнася суров петрол и около 600 000 барела петрол са напуснали пристанището Т. на 1 септември 2025г. На 5 септември 2025г., в присъствието на президента А. ал Ш., е създаден Сирийски фонд за развитие. Фондът, финансиран главно от дарения от частния сектор и сирийски граждани в С. и в чужбина, е предназначен за подкрепа на възстановяването и създаването на работни места. Само един час след началото даренията надхвърлят 60 милиона щатски долара, а министърът на извънредните ситуации, Р. ал С., заявява, че фондът ще се съсредоточи върху регионите, най-засегнати от конфликта, по-специално И., А., Д. ал Зор, Х. и Провинция Д.. Също преходната администрация в С. **премахва задължителната наборна военна служба, освен в ситуации на национално извънредно положение.** Според различни източници, сирийската армия ще се превърне в армия от доброволци, в която населението ще бъде насърчавано да участва, с цел осигуряване на границите на страната. Все пак остава възможно провеждане на потенциална кампания за наборна служба в случай на национално извънредно положение. Макар че няма източници, съобщаващи за наборна военна служба, изисквана от Преходната администрация, трябва да се отбележи, че самата наборна служба е легитимно право на държавата и като цяло не би отговаряла на изискванията на член 9 от Директива 2011/95/ЕС . В началото на юни 2025 г. сирийски военни представители заявяват, че Министерството на отбраната е набрало 100 000 от планираните 200 000 доброволци, които да се присъединят към новата сирийска армия. Според съобщенията, новата армия се състои главно от членове на "Х. Т. ал Ш." (HTS) и други съюзнически въоръжени групировки, а не от наборници без военен опит .

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 6 март 2026 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 488 667 души. Основната провинция за завръщане остава Д., следвана от А., И., Х. и Провинция Д..

Въпреки че административният орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от [чл. 142, ал. 2 АПК](#), с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, съдът приема, че правилно искането на чужденеца за предоставяне на международна закрила е отхвърлено като неоснователно.

Също липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 ЗУБ, а именно – член от неговото семейство по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито с оглед разпределената доказателствена тежест се сочат доказателства от страна на жалбоподателя, въз основа

на които да се опровергае горното твърдение.

Основание за предоставяне на хуманитарен статут не представлява тежката хуманитарна криза в С. и района, тъй като тази криза не попада в обхвата на понятието други причини от хуманитарен характер по чл. 9, ал. 8 ЗУБ. „Под „други причини от хуманитарен характер“ по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество, а хипотезата урежда останалите случаи, различни от изрично предвидените в ал. 1, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход. Предвид горното за жалбоподателя не е приложим принципът за забрана за връщане по чл. 4, ал. 3 ЗУБ. Следва да се посочи, че жалбоподателят доброволно е напуснал С., за да се засели другаде, от желание за промяна и причини от личен характер, което го прави мигрант, а не бежанец, съгласно глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации. С оглед бежанска история на жалбоподателя и липсата на конкретни факти и обстоятелства, които да могат да бъдат приети за основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ и на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, подкрепени с допустими, необходими и относими доказателства, съдът формира извод, че с твърденията си в случая молителят цели получаването на международна закрила единствено по лични причини./л.50/

Ситуацията в С. е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите, налице е възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване, като за последното показателен е фактът на съществуващи немалко вътрешно разселени лица в С., желанието на сирийци, напуснали страната си да се завърнат в нея, както и положителните засега сигнали в поведението на новите сирийски власти. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници/приложената справка от адв. Г./ става ясно, че дори и да се приеме, че са налице спорадични въоръжени конфликти в С., то същите явно, на първо място, не са повсеместни, и на второ – не са насочени пряко към мирните граждани на тази страна, поради което се следва неприложимост на разрешението, дадени в решенията по дело С-465/07 и дело С-285/12 на СЕС. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт.

При постановяване на решението органът е изпълнил задължението си, регламентирано в чл. 75, ал. 2 от ЗУБ при произнасяне по молбата за статут да прецени всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, като органа правилно е приложил закона и не е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, което да представлява основание за отмяна на обжалвания акт.

Материалният закон в случая е спазен – отхвърлянето на молбата на **М. Т.** за предоставяне на международна закрила, не противоречи на чл. 8, ал. 1 и 9, чл. 9, ал. 1, 6 и 8, чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 12 и т. 14 ЗУБ, нито на транспонираните с тях разпоредби на

Директива 2011/95/ЕС.По изложените съображения,съдът приема оспореното Решение №12030/19.11.2024г.за законосъобразно издадено, без отменителни основания по чл.146, т.1 – 5 АПК вр. чл.91 ЗУБ. Жалбата е неоснователна и такава следва да се отхвърли съгласно чл.172, ал.2, пр.4 АПК вр. чл.91 ЗУБ.

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 34 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **М. А. Т.**, [дата на раждане] в [населено място] обл. Р., С.,гражданин на С., етническа принадлежност: арабин,вероизповедание: мюсюлманин, семейно положение: женен,ЛНЧ [ЕГН],срещу Решение №12030/19.11.2024г.,издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: